

ת"פ 56156/10/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בכפר סבא

2 אוגוסט 2021

ת"פ 56156-10-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני כבוד השופטת אילה אורן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם פלוני (עציר)

גזר דין

1. הנאשם הודה, בתום שמיעת ההוכחות, בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון דיוני, בגין שלושה אישומים של עבירות אלימות כלפי אשתו, הגב' ג.ר. (להלן: "המתלוננת") וכלפי בתו הקטינה, ס.ר. (להלן: "הבת" או "הקטינה") ילידת 2011.

כתב האישום המתוקן והשתלשלות ההליכים

2. כתב האישום המתוקן ייחס לנאשם שלושה אישומים בהם הודה. באישום הראשון הואשם הנאשם כי ביום 12.10.2020 בשעות הצהריים התעצבן על בתו, בשל הערה שקיבלה מהמורה בגין התנהגותה בבית הספר, אז קילל אותה הנאשם והכה בה ב"פליק" בירכה. ביום 14.10.2020 העירה המתלוננת לנאשם על התנהגותו, ובתגובה אמר לה הנאשם "תשתקי", "תתביישי לך", גידף אותה והכה אותה באמצעות ידיו בעינה השמאלית. המתלוננת נפלה ארצה, אז שפך עליה הנאשם מים, אחז בכפכך בידו וקירב אותו לפניה. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת נפחות ומכאוב בעין. במעשים אלו הורשע הנאשם בעבירות תקיפה סתם כלפי חסר ישע ע"י אחראי, ותקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, לפי סעיפים 382(ב) ו-382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

3. מעובדות האישום השני עולה כי ביום 13.10.2020 בשעות הערב, לאחר ששבו הנאשם והקטינה ממסיק זיתים, סיפרה הקטינה למתלוננת כי הנאשם דיבר עם אישה אחרת. אז אמרה המתלוננת לנאשם כי הוא צריך להתבייש במעשיו, ובהמשך אמר הנאשם לקטינה כי היא "מלשנית", דחף אותה על המזרן והכה אותה בגופה. אז תפסה המתלוננת את ידו של הנאשם, והוא דחף אותה בשתי ידיו. במעשים אלו הורשע הנאשם בעבירות תקיפה סתם כלפי חסר ישע ע"י אחראי ותקיפה סתם כלפי בת זוג, שתי עבירות לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

4. מעובדות האישום השלישי עולה כי ביום 18.10.2020 התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת על רקע רצונה לבקר בשטחי הרשות, על מנת לפגוש את בנה מנישואיה הראשונים. אז גידף הנאשם את המתלוננת דחף ומשך אותה בחוזקה, כדי להכניסה אל הבית ובתוך כך פגעה ידו בפניה של המתלוננת, וכתוצאה מכך נשברה שן של המתלוננת. במעשים אלו הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, לפי סעיף

382(ג) לחוק העונשין.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה, עוה"ד אנה קצובסקי, הגישה כראיות לעונש את רישומו הפלילי של הנאשם, את התיעוד הרפואי של החבלות של המתלוננת ותמונות תיעוד השן השבורה של המתלוננת. המאשימה טענה כי נוכח הזיקה הקרובה בין המעשים בהם הורשע הנאשם בשלושת האישומים, ובשל תכיפותם זה לזה, מדובר "באירוע אחד" לצורך קביעת המתחם, ועתרה למתחם ענישה הולם שנע בין 20 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל.
6. לעניין העונש, עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו, ולהשית עליו מאסר בפועל שלא יפחת מ- 24 חודשים, לצד ענישה נילוות בדמות מאסרים מותנים, קנס ופיצוי למתלוננת.
7. ב"כ הנאשם, עוה"ד איתמר צור, טען כי הנאשם בן 63 ולחובתו עבר פלילי ישן, שאין לתת לו משקל. נטען כי הנאשם נטל אחריות מלאה והביע חרטה כנה על מעשיו, כאשר כבר בחקירתו הודה בביצוע מעשיו באישום הראשון אף שהדבר לא עלה מחקירת בתו בפני חוקרת הילדים, כך שלמעשה היה זה הנאשם שחשף את ביצוע העבירה.
8. בנוגע לניהול ההוכחות על-ידי הנאשם נטען כי לא מדובר בניהול סרק, אלא בשמיעת ראיות שהביאה לתיקון כתב האישום בהסדר הטיעון הדיוני, בהתאם לגרסת הנאשם.
9. ב"כ הנאשם טען כי כל חפצו של הנאשם היה ועודנו לטפל במסירות בבתו, כפי שעשה בעבר. נטען כי הנאשם מצוי במעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, מזה כ- 9 חודשים, ובכל התקופה לא היה בקשר עם בתו בעטיו של הסכסוך והנתק מהמתלוננת, ובכך שילם הנאשם מחיר כבד מנשוא.
10. בכל הנוגע לחבלות שנגרמו למתלוננת, טען ב"כ הנאשם כי מדובר בחבלות קלות, לרבות בהתייחס לשן שנשברה, כמפורט באישום השלישי, בשים לב כי מדובר בשבר קטן ולא משמעותי.
11. בדברו האחרון לעונש הביע הנאשם צער על מעשיו התוקפניים כלפי בתו, הביע דאגה כנה בקשר למצבה, וסיפר כי בכוונתו לחזור ולדאוג לכל מחסורה עם שחרורו ממאסר. באשר למתלוננת אמר כי אין בכוונתו לחזור לחיים משותפים עמה, וכי בעבר נהג כלפיה בסבלנות רבה אך כיום אין בלבו כל חמלה כלפיה.

דין והכרעה

12. גזירת עונש מונחת בהתאם ל"עקרון ההלימה" שמשמעו קביעת יחס הולם בין חומרת מעשי העבירות בהם הורשע נאשם בנסיבותיהם ומידת אשמו, ובהתחשב בשיקולים שאינם קשורים בעבירות לקולה ולחומרה. בשלב הראשון, נקבע מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם בהתאם לערכים החברתיים שנפגעו במעשיו ולמידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות לביצוען ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת. בשלב השני, נבחנים השיקולים שאינם קשורים בביצוע העבירות, ובהם נסיבותיו האישיות של הנאשם, כשבהתאם לכך נגזר העונש בתוך המתחם שנקבע (ככל שאין טעמים לסטייה מהמתחם לקולה משיקולי שיקום, ולחומרה מחמת הצורך בהגנה על הציבור).

13. קודם לקביעת מתחם העונש, אבחן את סוגיית האירועים בכתב האישום והצורך בקביעת מתחם אחד או יותר: הנאשם ביצע עבירות אלימות כלפי אשתו המתלוננת ובתם הקטינה בתכיפות זה לזה, בתקופה קצרה של כשבועיים, כשבין המעשים זיקה הדוקה. לכן, כפי שטענו הצדדים, ובהתאם למבחני הפסיקה, שלושת האישומים בהם הודה הנאשם מהווים "אירוע אחד" לענין קביעת מתחם העונש ההולם (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

קביעת מתחם העונש ההולם

14. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הם זכותן של המתלוננת ובתה לשמירה על שלמות גופן ונפשן כמו גם על ביטחון האישי, בדלת אמות ביתן ומידי בן משפחתן.

15. פסיקת בית המשפט העליון עמדה על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות במשפחה, המחייבת ענישה מחמירה המעבירה מסר ברור של הוקעה והרתעה שמטרתה למגר תופעה פסולה ומכוערת זו.

16. יפים לענייננו דברי כב' השופט י' אלרון ברע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל (15.6.2021) כדלקמן:

"[...] אשוב ואדגיש את החומרה הרבה הטמונה בתופעת האלימות במשפחה, העולה לכדי פסול מוסרי ומהווה פגיעה אנושה בהגנה על שלומם של בני משפחת הנאשם ותחושת הביטחון שלהם בתוך ביתם מבצרם. לנוכח זאת, יש להוקיע תופעה זו, בין היתר באמצעות ענישה מוחשית שתרתיע את הציבור משימוש באלימות בתוך התא המשפחתי (רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021))."

17. ובענייננו, בחינת מעשיו של הנאשם בנסיבותיהם, מוביל למסקנה כי מידת הפגיעה שפגע בערכים המוגנים **ממשית**. הנאשם ביצע את מעשיו בתכיפות, תוך תפיסה בעייתית כלפי המתלוננת אשתו, ופגיעה חוזרת בה לעיני

בתו הקטינה. יתרה מזאת, הנאשם תקף את בתו הקטינה, חרף גילה הצעירה בהיותה כבת 9 בלבד, בשל עניינים של מה בכך, תוך השמעת גידופים כלפי המתלוננת, כמפורט באישום הראשון, ואף תוך ביזוי המתלוננת, למשל בכך ששפך עליה מים וקרב כפכף לפניה.

18. זאת ועוד, הנאשם גרם במעשיו לחבלות קלות בגופה של המתלוננת, לרבות שבר בשן קדמית שגם אם אינו חמור ודאי שאין להקל בו ראש.

19. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות כלפי בנות זוג, ואלימות כלפי קטינה בת משפחה על ידי אחראי, נפרשת על קשת רחבה החל מענישה מתונה בדמות ממאסרים על תנאי וכלה בענישה מוחשית של מאסרים בפועל לתקופות ממושכות. בחינת מקרים דומים מלמדת כי דרך כלל מוטלים על נאשמים עונשי מאסר לריצוי בפועל.

אפנה לענישה נהוגת ממנה ניתן ללמוד על מתחם העונש ההולם, בהתאמה לקולה וחומרה:

א. רע"פ 8833/15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.12.2015), הורשע נאשם על יסוד הודאתו, בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, תקיפת סתם כלפי בת זוג ואיומים. הנאשם הורשע בכך שבארבע הזדמנויות שונות הכה את אשתו, גרם לחבלות בפניה, נפוחות ומכאוב, ואחז בצווארה עד שהתקשתה לנשום. בית משפט השלום בעכו קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש מאסר מותנה, בין היתר, בשל חזרת בני הזוג לחיים משותפים, נטילת אחריות וסולחה שנערכה בין המשפחות. ערעור שהגישה המדינה לבית המשפט המחוזי בחיפה על קולת העונש התקבל, ועונשו של הנאשם הוחמר והועמד על 7 חודשי מאסר בפועל. רשות ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה.

ב. רע"פ 3463/15 פלוני נ' מדינת ישראל (21.5.2015), נדון עניינו של נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בתקיפה סתם כלפי בת זוג ובהיזק לרכוש במזיד, בכך שסטר לזוגתו וגרם לה לשטף דם בסמוך לעינה ולפצע מדמם בשפתיה, ובמקרה נוסף היכה אותה באמצעות חגורה על ישבנה תוך שהפשיל מכנסיה. תסקיר שהוגש מאת שירות המבחן היה חיובי בעיקרו והמליץ על ענישה חינוכית למשיב. בית משפט השלום בתל-אביב קבע מתחם ענישה נפרד לכל אישום, שנע בין 8 חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשים, והשית על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 10 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

ג. רע"פ 1805/11 שמחייב נ' מדינת ישראל (7.3.2011), הורשע נאשם לפי הודאתו בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג בכך שהכה באגרוף בעינה, לאחר שאביה סירב לתת לו כסף עבור הימורים. בית משפט השלום בקריות השית על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי למשך 12 חודשים, אף שחלפו כשנתיים מביצוע העבירה ובני הזוג חזרו לחיים משותפים. ערעור שהגיש הנאשם על

חומרת העונש נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

ד. רע"פ 3077/16 פלוני נ' **מדינת ישראל** (2.5.2016), הורשע נאשם בהתאם להודאתו, באירוע יחיד של תקיפה סתם כלפי בת זוג, בכך שדחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה וכופף את גופה לעבר הרצפה בעת שאחז בצווארה. בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שיכול שירוצה בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל. הנאשם והמתלוננת ניתקו קשר, ואולם הוא נמנע מהבעת חרטה, ולפיכך נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל (במאסר ממש). ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

ה. עפ"ג (מרכז-לוד) 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (17.11.2020), עניינו בנאשם שהורשע בעבירה יחידה של תקיפת בת זוגו, בכך שסטר בפניה, אחז בידה ומשך אותה, הפילה ארצה והכה בחלקי גופה השונים ובהמשך אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו. בית משפט השלום ברמלה קבע מתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים, ובהתחשב בכך שהנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל, ונוכח המלצתו השלילי של שירות המבחן שקבע כי מסוכנות הנאשם גבוהה, נגזר עליו לרצות מאסר בפועל למשך 14 חודשים. ערעור הנאשם על חומר העונש נדחה.

להלן אפנה לפסיקה רלוונטית שהוגשה על-ידי ב"כ הנאשם:

ו. ת"פ (פתח תקווה) 17629-10-20 **מדינת ישראל נ' טארקין** (27.1.2021), נדון נאשם כבן 45, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, בגין אירוע יחיד, במהלך ויכוח עם אשתו אז הכה אותה באגרוף בפניה וגרם לנפיחות בשפתייה. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ל- 15 חודשים, והשית על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ז. ת"פ (רחובות) 43269-01-20 **מדינת ישראל נ' פורמן** (24.2.2021), הנאשם בעל עבר פלילי מכביד, הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים, וגזר על הנאשם מאסר לתקופה של חודש שנקבע כי ירוצה בעבודות שירות, וענישה נלווית.

ולהלן פסיקה רלוונטית שהגישה ב"כ המאשימה:

ח. רע"פ 340/21 **מסרי נ' מדינת ישראל** (28.1.2021), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות תקיפה בנסיבות מחמירות הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג וניסיון תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג, בכך שהכה בה באמצעות נעל בית. בית משפט השלום בעכו השית על הנאשם 15 ימי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור על קולת העונש שהגישה המדינה התקבל, ועונשו של הנאשם הוחמר והועמד על

6 חודשי עבודות שירות. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.

ט. רע"פ 2486/19 **נאטור נ' מדינת ישראל** (11.4.2019), נדון הנאשם שלחובתו עבר קודם דומה, הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בשלוש עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים. בית משפט השלום בכפר סבא קבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 24 חודשים, והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית תוך שהתחשב בהיותו במעצר במשך חודשיים ובהליך שיקום ממשי שעבר. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, הבהיר כי מדובר במסכת אלימות חוזרת ונשנית ברף גבוה, וקבע מתחם העונש ההולם הנע בין 18 חודשי מאסר ל- 36 חודשים, החמיר את עונשו של המשיב והעמידו על 12 חודשי מאסר בפועל. בקשה לרשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.

לא מצאתי להתייחס לפסיקה נוספת שהובאה לעיוני על-ידי הצדדים משלא מצאתי רלוונטית דיה, הן בנוגע לנאשמים בעלי עבר פלילי מכביד, והן בנוגע לענישה בעבירות חמורות ממשית מהמקרה דנן.

20. לאחר שעיינתי בפסיקה הנוהגת, בשים לב לחומרת העבירות שביצע הנאשם כלפי המתלוננת ובתו הקטינה, בנסיבותיהן, ובהתחשב בענישה הנוהגת, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשים.**

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

21. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה כנה ואף ביטא כעס עצמי בהתייחס לתקיפת בתו. אף שהנאשם הודה בכתב אישום המתוקן רק בתום שמיעת הראיות, ולא חסך את עדות המתלוננת שקשתה עליה מאוד, יש ערך בעיניי להודאה זו בשל משמעותה הרגשית והמסר הטמון בה עבור המתלוננת ובתו, וכלפי כולי עלמא. לפיכך אתן משקל מסוים **לקולה** להודאת הנאשם, חרף עיתויה המאוחר.

22. לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות, שתיים מתוכן ישנות מאוד ושלא ממן העניין בגין עבירות תכנון ובנייה והחזקת סמים לצריכה עצמית. כן לחובת הנאשם הרשעה משנת 2012, בגין מסכת עבירות אלימות לרבות כלפי בת זוג, בגינה נדון למאסר בפועל למשך 5 חודשים. מדובר בהרשעה רלוונטית הקשורה בטבורה לאישומים בהם הורשע הנאשם, ולכן הגם שמדובר בהרשעה ישנה אתן לה משקל מסוים **לחומרה.**

23. עוד נתתי דעתי כי הנאשם בן 63 עצור עד לתום ההליכים מאז 18.10.2020, נמצא בנתק מאשתו ובתו, ובמהלך מעצרו לא זכה לחגוג עם יקיריו את החגים המקודשים למוסלמים, עיד אל פיטר ועיד אל אדחא, שנחוג לאחרונה.

24. לצד זאת, בהיות הנאשם במעצר עד לתום ההליכים הוא לא עבר הליך טיפולי כלשהו, לפיכך עוצמת הסיכון הנשקפת ממנה לוטה בערפל, ואומר כי דבריו לפניו בנוגע למתלוננת מטרידים.

25. במכלול השיקולים דלעיל, מצאתי לאמץ את עתירת המאשימה לקביעת עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה.

אשר על כן, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 15 חודשים, החל מיום מעצרו 18.10.2020.
- ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות עבירת איומים, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ד. על הנאשם לשלם למתלוננת פיצוי בסך 5,000 ₪ ולבתו הקטינה פיצוי בסך 2,000 ₪.
- המאשימה תעדכן את המזכירות בפרטי המתלוננת וכן תעדכן את האחרונה על אודות הפיצוי שנפסק לטובתה ולטובת בתה.
- הפיצוי ישולם 60 ימים לאחר שחרורו של הנאשם ממאסר, בתשלומים של 1,000 ₪ בכל 10 לכל חודש.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ד אב תשפ"א, 02 אוגוסט 2021, בנוכחות הצדדים.